

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

розвитку, співпраці з іншими фахівцями, участі в конференціях та проєктах. Створений особистий бренд лікаря – це не тільки про його професійний досвід, знання і навички, і це не просто лікаря створює собі рекламу, а йдеться насамперед про вищий рівень суспільної відповідальності медичного працівника. Цінність особистого бренду лікаря полягає у створенні органічного образу перед потенційними клієнтами, а не набір пустих і нереальних обіцянок, які зведуть маркетингові зусилля нанівець. Бренд лікаря – це не про гарну картинку, а про світогляд, характер, цінності, погляди; це має бути не вигаданий образ, а справжня особистість, можливо, не ідеальна, але органічна і «з родзинкою». І саме особистий бренд в умовах зростаючої конкуренції на медичному ринку допомагає лікарю виділитися серед інших та посісти свою нішу. Правильно побудована стратегія щодо створення та просування особистого бренду у підсумку підвищить і кількість пацієнтів, і ціну на медичні послуги лікаря.

На всіх етапах створення та просування особистого бренду лікаря однаково шкідливо як робити все і одразу (максимум інформації на всіх інформаційних каналах), так і зосередження тільки на одному інформаційному ресурсі. Важливо послуговуватись аналітичними методами збору інформації та влучно використовувати їх для досягнення цілей.

Таким чином, особистий бренд лікаря – це не розкіш, а необхідність для успішної кар'єри в сучасній медицині. Він допомагає лікарю завоювати довіру пацієнтів, розширити свої можливості та стати лідером у своїй галузі. Створення та розвиток особистого бренду – це довгостроковий процес у публічному просторі, який потребує часу, зусиль та постійного вдосконалення.

Марчук І. А., Щерба І. Ю., Бурдейний О. О.

САМОМЕНЕДЖМЕНТ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Сфера охорони здоров'я вимагає професійної компетентності, високої кваліфікації, стійкості та ефективного управління, що безпосередньо впливає на якість медичних послуг. У сучасних реаліях медичні працівники, управлінці щодня приймають виклики, які потребують швидкого реагування, прийняття чітких рішень, організованості та стресостійкості. Враховуючи такі фактори як професійне й емоційне вигорання та перевантаження, що сьогодні є серйозною проблемою як на індивідуальному, так і на системному рівні серед працівників сфери охорони здоров'я, тому самоменеджмент набуває особливого значення та актуальності. Оволодіння навичками самоменеджменту стає критично необхідним для кожного медичного працівника та важливим для забезпечення ефективності сфери охорони здоров'я. Цей вид менеджменту сприяє розвитку навичок до управління власними ресурсами, самоорганізації, самореалізації. Самоменеджмент допоможе медичним працівникам раціонально розподіляти час, оптимізувати ефективно робочий процес, покращити продуктивність праці, знизити рівень стресу та знайти сталий баланс між особистим життям і професійною діяльністю.

Мета дослідження – визначити значення самоменеджменту в охороні здоров'я, оцінити сучасний стан та вплив на ефективність діяльності медичних

працівників та провести анонімне анкетування серед медичних працівників різних кваліфікаційних категорій щодо оцінки рівня застосування методів самоменеджменту в повсякденній діяльності.

Вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема: Френсіс Д., Шаповал М., Лукашевич М., Бондаренко О., Рачинський А., Тимошенко Н. та ін. розглядали питання спостереження та експертного аналізу для оцінювання впливу самоменеджменту на професійне вигорання медичних працівників та якості медичних послуг, вивчали питання застосування методів самоменеджменту серед медичних працівників.

У результаті проведеного анонімного анкетування, значна частина медичних працівників (63,4%), відзначає високий рівень перевантаження професійною діяльністю: через великий обсяг роботи, плінність медичних кадрів, високий рівень стресу та професійне вигорання, через відсутність мотивації і часу на особисте життя. Не велика частина медичних працівників (15,8%), які застосовують методи самоменеджменту (наприклад, ефективне планування часу, психологічні методи управління стресом), відзначають кращі показники продуктивності, менший рівень стресу та вищий рівень професійного саморозвитку.

Виявлено, що недостатня увага приділяється розвитку навичок самоменеджменту під час професійної підготовки медичних кадрів, тому впровадження програм навчання самоменеджменту позитивно вплине на ефективність роботи медичних працівників та якість медичних послуг і знизить ризики професійного вигорання.

Встановлено, що на сьогоднішній час медичні працівники не поінформовані та мало обізнані щодо самоменеджменту, його сутності, ролі, принципів та методів застосування. Це свідчить про необхідність підвищення рівня обізнаності та інформування.

Отже, самоменеджмент – це сучасний інструмент самоорганізації, саморозвитку, самовдосконалення. Цей вид менеджменту базується на принципах систематичності, раціональності, пріоритетності, цілеспрямованості та ефективності. Самоменеджмент впливає як на індивідуальний рівень, так і професійний рівень діяльності.

У сфері охорони здоров'я самоменеджмент виступає як елемент забезпечення ефективної професійної діяльності медичних працівників і підвищення якості медичних послуг відповідно до медичних стандартів та удосконаленням управлінських процесів. Тобто, система медичної освіти та безперервний професійний розвиток медичного працівника повинні включати принципи та методи самоменеджменту, як необхідного інструмента особистого та професійного зростання.

Марчук О.В., Сергета І.В.

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОФІЗІОГРАМ ОСНОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ПРОФІЛЮ ТА ЇХ РОЛЬ У ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

У ході досліджень, проведених під час розроблення освітньо-професійних програм за спеціальністю «Терапія та реабілітація», здійснена поглиблена